

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 1448

Doknr.
259734

Dato
10-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 5, L 197 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Henrik Thulesen Dahl (DF).

Spørgsmål nr. 5:

”Er ministeren enig i, at man bør summere en families indsatser som en samlet enhed, uanset om familien bor sammen, eller børnene er anbragt, således at der er fokus på at værne om familier samlet trods eventuelle højere udgifter for kommunerne?”

Svar:

Jeg er enig i, at udgifterne til hjælp og støtte efter serviceloven til en søskendeflok skal kunne summeres, herunder at der for børn og unge under 18 år medregnes udgifter uanset om indsatsen ydes i hjemmet eller i form af en anbringelse.

Med den foreslåede justering af søskendereglen er der således også lagt op til, at en kommune kan summere de samlede udgifter til en søskendeflok i én refusionssag. Det er de samlede udgifter efter serviceloven til søskendeflokken, der kan medregnes ved opgørelse af grundlaget for refusion, både udgifter til indsatser i hjemmet og udgifter til anbringelse.

I forhold til voksne i alderen 18-22 år, mener jeg, at det alene er udgifter, der afholdes efter reglerne om efterværn, der skal kunne indgå i de foreslåede bestemmelser vedr. en søskendeflok. Øvrige udgifter efter serviceloven til voksne, herunder til voksne i alderen 18-22 år, foreslås omfattet af refusionsordningen efter de almindelige regler. Dvs. at kommunen kan summere de samlede udgifter efter serviceloven til den enkelte person i én refusionssag.

Det følger af serviceloven, at det altid er med udgangspunkt i barnets behov for særlig støtte, at kommunerne træffer afgørelse om en foranstaltning til børn og unge. I denne sammenhæng skal kommunerne også vurdere, om der er behov for at støtte forældrene i at varetage forældrerollen, og iværksætte de eventuelle støtteforanstaltninger til forældrene i forbindelse hermed. Men det sker med afsæt i barnets behov. Det er et sundt princip.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at udvide bestemmelserne om, i hvilke tilfælde udgifterne kan summeres til én sag.

Med venlig hilsen
Astrid Krag